

Двѣ Епитафии.

На единъ атеистъ.

Тукъ почива смъртний тозъ
Бой въ съмнѣнье вѣчно трайше,
Богъ за него бѣ въпросъ
И самъ себе си незнайше
Дали истина е той!
Най-подиръ му домъчнява
Сѣ така да се съмнява
И тжй, снощи въ съня свой,
Къмъ-то другий свѣтъ отиде,
Та самичькъ тамъ да види
И да знае за напрѣдъ
Що да вѣрва въ тоя свѣтъ!

Друга.

На единъ приятель.

Тукъ приятель мой почива:
Шията му бѣше крива.

Графу К.

(Весма нужно.)

Зълъ си Графе! Зълъ си много!
Упоритъ си, въртоглавъ;
Но ако разсјдимъ строго,
Имашъ право: ти си графъ.

Твоятъ родъ ти право дава
Лішенъ да си на свѣтътъ,
Титула въ тебъ замѣнява
И сърдцето и умътъ.